

РЕШЕНИЕ

№ 5772

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 13.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **6469** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Р. Р. С. срещу Решение № 10-23-3 от 08. 06. 2021 г., издадено от секретаря на [община], с което е отказан достъп до информацията, поискана със заявление рег. № 10-21-26/ 25. 05. 2021 г. от Р. С..

Жалбоподателят излага съображения, че оспорваният акт е незаконосъобразен, поради което иска неговата отмяна.

Ответникът – секретарят на [община], чрез своя процесуален представител, в писмени бележки оспорва основателността на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В периода от 08. 03. 2021 г. до 07. 05. 2021 г. жалбоподателят Р. С. е подавал документи до кмета на [община] във връзка с твърдяно от него незаконосъобразно издадено удостоверение № 1155/ 24. 02. 2021 г. за наследници на починалия на 14. 02. 2021 г. И. М. А.. С депозираните документи жалбоподателят е поискал да бъде анулирано посоченото удостоверение за наследници и вместо него да се издаде

законосъобразно такава. По подадена жалба от Р. С., с която е оспорена верността на удостоверение за наследници № 1155/ 24. 02. 2021 г. на И. М. А., е образувано адм. дело № 156/ 2021 г. по описа на Административен съд – [населено място], което е прекратено с Определение на съда № 484/ 12. 04. 2021 г.

Със заявление за достъп до обществена информация от 24. 05. 2021 г., депозиран до кмета на [община], жалбоподателят С. е поискал да получи достъп до документите, с които кметът на [община] или оторизиран от него служител е определил кой служител и в какъв срок е бил длъжен да отговори на неговите искания. Поискал е и следната информация:

1. Ще бъдат ли спазени изискванията на законите и наредбите за административното обслужване на гражданите, като кметът на [община] да отговори дали уважава или не уважава искането за издаване на ново вярно удостоверение за наследници на И. М. А..

2. Потърсена ли е дисциплинарна отговорност от лицата, които са били длъжни да отговорят на исканията на Р. С. и ако за това има Заповед от кмета на [община], да бъде изпратено сканирано копие от нея.

3. Упълномощавал ли е кметът на [община] г-жа Кр. С. да го представлява пред Административен съд – [населено място] и по-специално да изпрати там негова жалба, вх. №10-01-1583 от 08. 03. 2021 г. на деловодството на [община], без да е подписана от него.

4. По каква специалност е магистър г-жа Кр. С.? Уточнено е, че това искане е във връзка с едно от изискванията на конкурса за избор на директор на Дирекция „Гражданско състояние“ на [община], обявен със Заповед № 043-ДСл от 21.12. 2017 г. на кмета на града.

С обжалваното Решение № 10-23-3 от 08. 06. 2021 г. секретарят на [община] е отказал исканата информация, като е приел, че искането по т. 1 и т. 3 касае конкретно производство по предоставяне на административна услуга и образувано по съответна жалба съдебно административно производство.

В частта по т. 2 и т. 4 е прието, че питането е относно лична информация за служител на общинската администрация, което изключва приложението на ЗДОИ, доколкото са налице съответните ограничения по ЗЗЛД.

Като взе предвид изложените доводи на страните и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок от лице с правен интерес срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ.

Относно законосъобразността на оспорения административен акт, съдът намира следното:

Оспореният в настоящото производство изричен отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ е издаден от компетентен административен орган – секретарят на [община], който е изрично упълномощен със Заповед № 10-00-122 от 21. 01. 2020 г. от кмета на [община], в съответствие с разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ.

По отношение на т. 1 и т. 3 от заявление, рег. № 10-21-26/ 25. 05. 2021 г. от Р. С., съдът намира, че правилно административният орган е отказал достъп до

информация, като е приел, посоченият въпрос по своята същност касае, въпрос, свързан със съдебно производство по издаване на административна услуга. Поискана административна услуга, свързана с издаването за ново удостоверение за наследници и отказът да бъде извършена такава, следва да бъде оспорен по съдебен ред, като информация за отказа за издаването на исканата услуга, не следва да се предостави по реда на ЗДОИ. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 8, т. 1 от ЗДОИ, съгласно която разпоредбите на закона относно достъпа до обществена информация не се прилагат за информация, която се предоставя във връзка с административното обслужване на гражданите и юридическите лица;

В останалата част обаче административният орган е постановил незаконосъобразен административен акт, поради следните съображения:

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Задължените по закон субекти да предоставят информация са посочени в чл. 3 от ЗДОИ. Р. С. е субект на правото да получи исканата информация, съгласно чл. 4 от ЗДОИ, а кметът на [община] е задължен субект за предоставянето ѝ, съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, "обществена информация" по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 ЗДОИ/ и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 ЗДОИ/.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен. В ал. 2 на същия текст е предвидено, че достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя: 1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/; 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

В случая ответникът, за да постанови отказа си, е приел, че исканата информация по т. 2 и т. 4 от заявлението е свързана с лични данни, без да изложи каквото и да било допълнителни мотиви за отказа си. ЗДОИ регламентира две хипотези, при които исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, а именно: когато тя съдържа лични данни на лица или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до

нелоялна конкуренция между търговци. В първата хипотеза, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице, органът, в съответствие с чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Във втората хипотеза, първо следва да се установи, че информацията представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци и второ да се посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците /арг. от чл. 17, ал. 3 във вр с, ал. 2 от ЗДОИ.

Съгласно чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ едва след подробна аргументация по посочените обстоятелства исканата информация може да се откаже. И тук обаче, подобно на чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ, е предвидено задължение за предоставяне на информацията, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. В обжалваното решение такъв анализ липсва, нито пък са налични доказателства, че е търсено съгласие на третите лица, в съответствие с разпоредбата на чл. 31 от ЗДОИ. Като не е направил това, а формално се е позовал на обстоятелството, че търсената информация представлява лични данни, административният орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, а именно на чл. 35 от АПК – решението е издадено без да са изяснени и обсъдени всички фактически обстоятелства от значение за случая, както и в нарушение на чл. 36 от АПК – не са събрани служебно всички относими доказателства.

В тази връзка липсват каквито и да било мотиви и относно искането на жалбоподателя да получи достъп до документите, с които кметът на [община] или оторизиран служител на общината е определил кой служител и в какъв срок е бил длъжен да отговори на исканията на жалбоподателя. В случай, че посоченото искане е било неясно за административния орган, същият е следвало да даде конкретни указания по реда на чл. 29 от ЗДОИ.

Предвид това, в тази част оспорваното решение следва да бъде отменено, като преписката се върне на органа за постановяване на ново решение, при съобразяване с мотивите на настоящето решение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 10-23-3 от 08. 06. 2021 г., издадено от секретаря на [община], в частта, с която е отказан достъп до документите, с които кметът на [община] или оторизиран от него служител е определил кой служител и в какъв срок е бил длъжен да отговори на неговите искания, както и в частта, с която е отказан достъп до информацията, поискана по т. 2 и т. 4 от заявление рег. № 10-21-26/ 25. 05. 2021 г. от Р. С..

ВРЪЩА преписка на административния орган за ново произнасяне по заявлението в тези му части, при съобразяване с мотивите на настоящето решение и в сроковете по Закона за достъп до обществена информация.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. С. против Решение № 10-23-3 от 08. 06. 2021 г., издадено от секретаря на [община], в частта, с която е отказан достъп до информацията, поискана по т. 1 и т. 3 от заявление рег. № 10-21-26/ 25. 05. 2021 г. от Р. С..

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: